

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 57447-11-15

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט בן שלו

פלונית

תובעת

נגד

פלוני

נתבע

החלטה

לפני בקשת התובעת במסגרת תובענה למזונות קטינים להורות על זימונם של עדים מטעמה מבלי שיוגשו בעניינם תצהירי עדות ראשית. הכוונה לעדים הבאים: מר XXXX והגב' XXXX, שניהם לפי הנטען שוכרים מן הנתבע נכסים, וכן הכוונה לחוקר הפרטי, מר XXXX, אשר בין היתר הכין חקירה כלכלית על אודות הנתבע (להלן: "השוכרים הנטענים" ו"החוקר הפרטי", לפי העניין).

מנגד, מונחות לפני בקשות הנתבע לעכב ההליכים עד לסיום הליך יישוב סכסוך ביחידת הסיוע וכן להתיר לו להגיש תצהיר עדות ראשית מטעמו אך לאחר העדת עדיה של התובעת, ככל שיותר להם להעיד בלא להגיש תצהיר מטעמם.

לאחר עיון בבקשות הצדדים ותגובותיהם אני נעתר לבקשה לזמן את השוכרים הנטענים לשיבה הקבועה לשמיעת ראיות אולם דוחה את הבקשה לזמן את החוקר הפרטי למתן עדות מבלי שזה הגיש תצהיר עדות ראשית מטעמו. כמו כן אני דוחה את עתירות הנתבע לפצל את שמיעת הראיות במקרה שכזה באופן שתצהירים מטעמו יוגשו רק לאחר תום פרשת התביעה וכן לעיכוב ההליך עד לסיום הליך יישוב הסכסוך. אפרט טעמי.

באשר לטענת הנתבע כי יש לעכב ההליכים בתובענה עד לסיום הליך יישוב סכסוך שנפתח בנפרד, דין הטענה להידחות. כך או אחרת, משהוגש הליך יישוב הסכסוך בחודש אוקטובר 2016, ממילא חלף המועד הנזכר בהוראות סעיף 3(ה) לחוק להסדר התדיינויות בסכסוכי משפחה (הוראת

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 57447-11-15

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

שעה), התשע"ה – 2014, וזאת אף מבלי להידרש לתחולתו ביחס לתובענות אשר מתנהלות זה מכבר עובר לכניסתו של החוק לתוקף.

נוכח מסקנתי זו אדרש עתה לטענת התובעת העותרת לזימון העדים, שזוינו בבקשתה מיום 8.9.16.

ביחס לשוכרים הנטענים, אליבא דהתובעת הנתבע מקבל מהם דמי שכירות בגין הפעלת עסקים דבר המשליך על היקף הכנסותיו. הנתבע לא שלל בדיון מיום 31.10.16 את היכרותו עם העדים, לכל הפחות עם אחד מהם לצורך עסקי (ראו בעמ' 3 לפרוטוקול).

העדים המבוקשים אינם מצויים בשליטת התובעת שאף ביצעה מאמצים להגשת תצהיר עדות ראשית מטעמם כאמור בבקשתה מיום 13.11.16 ואשר נחוצים לבירור טענותיה (ראו תצהיר התובעת מיום 13.11.16). מנגד, הנתבע כאמור אישר שעסקינן בעדים המוכרים לו (ולו באופן אגבי). הנתבע לא ביקש לזמנם או להגיש תצהיריהם מטעמו. בנסיבות אלה, משנבצר מהתובעת להציג תצהירים מטעמם של עדים אלה, ובמיוחד בהתחשב בהוראות תקנות 166-168 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984, לא מצאתי כל סיבה שלא להיעתר לבקשה.

לפיכך, לדיון שמיעת הראיות שייקבע הנני מורה על זימון השוכרים הנטענים, והם יתייצבו לדיון מצוידים בהסכמי שכירות ביחס לXXX וXXX לשנים 2014-2016.

שונה תמונת המצב ביחס לחוקר הפרטי. דין התנגדות הנתבע להתקבל ועל עדותו להישמע אך לאחר הגשת תצהיר עדות ראשית מטעמו ודו"ח חוקר. תקנה 258 ט(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984 מבטאת חובה מוגברת לגילוי מוקדם וחשיפת ראיות החלה בבית המשפט לענייני משפחה ובפרט כשעסקינן בראייה מהותית.

חשש התובעת מתיאום עדויות נטען באופן כללי ולעניין זה אציין, כי אין די בנוחות טקטית כדי להצדיק סטייה מסדר הבאת הראיות הרגיל. על התובעת חלה חובה לגלות את מלוא המידע

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 57447-11-15

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

שברשותה, שיאפשר לצד כנגדו נפתח ההליך להיערך כראוי לטענות המועלות כלפיו כמו גם לקדם בעצם גילויים את בירור התובענה.

זאת ועוד: במיוחד עת ברור מבקשת התובעת לזימונם של השוכרים הנטענים, בין היתר, כי באמתחתה טענות על אודות הכנסות נוספות של הנתבע, וטענות אלה גלויות מעת הגשת התובענה גם לנתבע, ספק אם חשש גרידא זה יכול לעמוד.

לפיכך, התובעת תגיש את תצהיר החוקר הפרטי במסגרת תצהירי העדות ראשית שמטעמה.

באשר לבקשת הנתבע, כי יותר לו להגיש תצהיר עדות ראשית מטעמו אך לאחר שמיעת עדיה של התובעת, הרי שנוכח החלטתי דלעיל טענה זו מצטמצמת אך לעניינם של השוכרים הנטענים.

לדידו של הנתבע, ככל שלא יותר לו הדבר יהיה בכך כדי "לעקוף" את סדר הבאת הראיות הרגיל המאפשר כלשונו "משחק בקלפים פתוחים". מצאתי כי דין בקשתו זו להידחות.

העדים האמורים, כך הובהר, אינם עדים שבשליטת התובעת שאף שקדה בניסיון לגבות מהם תצהיר עדות ראשית. כאמור, ככל שצד עלול להיות מופתע מעדותם, הרי שניתן להניח שלכל הפחות תהא זו באותה המידה התובעת, שתתמודד עם חקירתם בבית המשפט בלא שעדותם נגבתה קודם לכן ובעוד לנתבע, כך עולה גם מהצהרתו בדיון, יש היכרות קודמת עימם.

זאת ועוד, היענות לבקשת הנתבע משמעה בהכרח קביעת שני מועדים לשמיעת ראיות, שכן הנתבע עותר להגשת תצהירו רק לאחר חקירת העדים. צעד שכזה אינו עומד בקנה אחד עם ניהול הליך יעיל הן בהתחשב בלוח התובענה שעניינה מזונות קטינים והן בהתחשב באינטרס הציבורי הכרוך בהקצאת זמן שיפוטי על חשבון זמן פוטנציאלי בעניינם של מתדיינים אחרים.

אף לא מצאתי נפקות של ממש לטענת הנתבע, לפיה היתר העדת עדים אלה בעדות ראשית עלול לגרום לנזק של ממש לנתבע גם מן הטעם שככלל, הנוהג של הגשת תצהירי עדות ראשית השתרש, בין היתר מטעמי יעילות, כתחליף לשמיעת עדותם של עדים בחקירה ראשית (השוו, בין היתר: פרק י"ד, סימן ד' לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984). אילו היה מורה בית המשפט על שמיעת הראיות באופן כולל בדרך הקבועה לכך על פי תקנה 164 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984, ספק אם יכול היה הנתבע לטעון לפגיעה בזכויותיו (ואין נפקא מינא אם הכוונה

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 57447-11-15

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לזכויות דיוניות או מהותיות), הגם שבמקרה שכזה ספק אם היה נחשף מראש ולו לעיקר עדויות בעל הדין שכנגד. באותה מידה, גם באופן שמיעה שכזה לא היה כדי לפגוע בזכויותיו של הנתבע לחקור או מחובתו להתנהל בבית המשפט לענייני משפחה ב"קלפים פתוחים" (לעניין זה השוו, בין היתר: תקנות 258 חו"ו – 258 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984).

ודוק. ממילא אף רשאי בית המשפט להורות כי תצהירים מטעם שני הצדדים יוגשו אף במועד אחד, חרף הוראות תקנה 158 לתקנות אשר קובעת את סדר הבאת הראיות ושמיעת הראיות (השוו: תקנה 168 (א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984). זאת, אף מבלי להידרש לשאלת סמכותו של בית המשפט לענייני משפחה לסטות מסדרי דין וראיות לפי הכללים הנקובים בסעיף 8 לחוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה – 1995. יוצא, אפוא, כי הכלל בדבר סדר הבאת הראיות איננו כלל מוחלט. הדברים, דומני, ברורים דיים.

בהקשר אף זה יצוין, כי לא דומה פסק הדין אליו הפנתה ב"כ הנתבע (ע"א 4617/03 טמבור בע"מ נ' איתן אטיאס [פורסם במאגרים המשפטיים]), אשר עסק בסוגיות מתחום נזקי הגוף, לעניינינו אנו. שם נקבע כי הערכאה הדיונית שינתה את סדר הבאת הראיות בלא ליתן הנמקה לצורך ככל שהיה קיים. בית המשפט העליון בהחלטתו עמד על צורך הכרחי בקיומה של הנמקה לשם בחינת הצדקת שינוי סדר הבאת הראיות כמו גם על הצורך בהנמקה נתמכת בתצהיר לשם היתר עדותו של עד שלא הקדים והגיש תצהיר עדות ראשית לפי הוראות תקנה 168(ב) לתקנות הנ"ל. במקרה שלפנינו, כאמור, הנסיבות שונות; הנמקה ניתנה; תצהיר מנומק מטעם התובעת אף הוא הוגש.

על מנת להפיס דעתו של הנתבע אף יוער, כי ככל שעדותם של השוכרים הנטענים תעלה צורך בהצגת ראיות הזמה, לסוגיות שלא יכול היה הנתבע להידרש להן קודם לכן וזאת נוכח תוכן העדות שתישמע, אף לא אראה מניעה מעשות כן. אולם כאמור לעיל, מכלל ההנמקות דלעיל לא אראה מקום לעכב את הגשת תצהירי העדות הראשית מטעם הנתבע אך לנוכח עדותם הצפויה בעל פה של השוכרים הנטענים.

סיכומם של דברים:

א. בקשת התובעת לזמן השוכרים הנטענים למתן עדות למועד שמיעת הראיות מתקבלת, כאמור לעיל.

ב. בקשת התובעת לזמן החוקר הפרטי מבלי שהקדים והגיש תצהיר עדות ראשית מטעמו, נדחית.

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תמ"ש 57447-11-15

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

ג. בקשות הנתבע לעכב הדיון בהליך נוכח קיומו של הליך ליישוב סכסוך כמו גם בקשתו לעכב את הצגת תצהירי העדות הראשית מטעמו עד לשמיעת ראיות התובעת, נדחות.

בהתחשב בתוצאה לה הגעתי, כל צד יישא בהוצאותיו.

בהתחשב במסקנותיי תינתן החלטה גם לעניין קביעת מועד לדיון וזאת במסמך נפרד.

ניתנה היום, י' טבת תשע"ז, 08 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

בן שלום, שופט

אתר התיקים סגור לרוב